Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9008
Copyright: Melk, Benediktinerstift

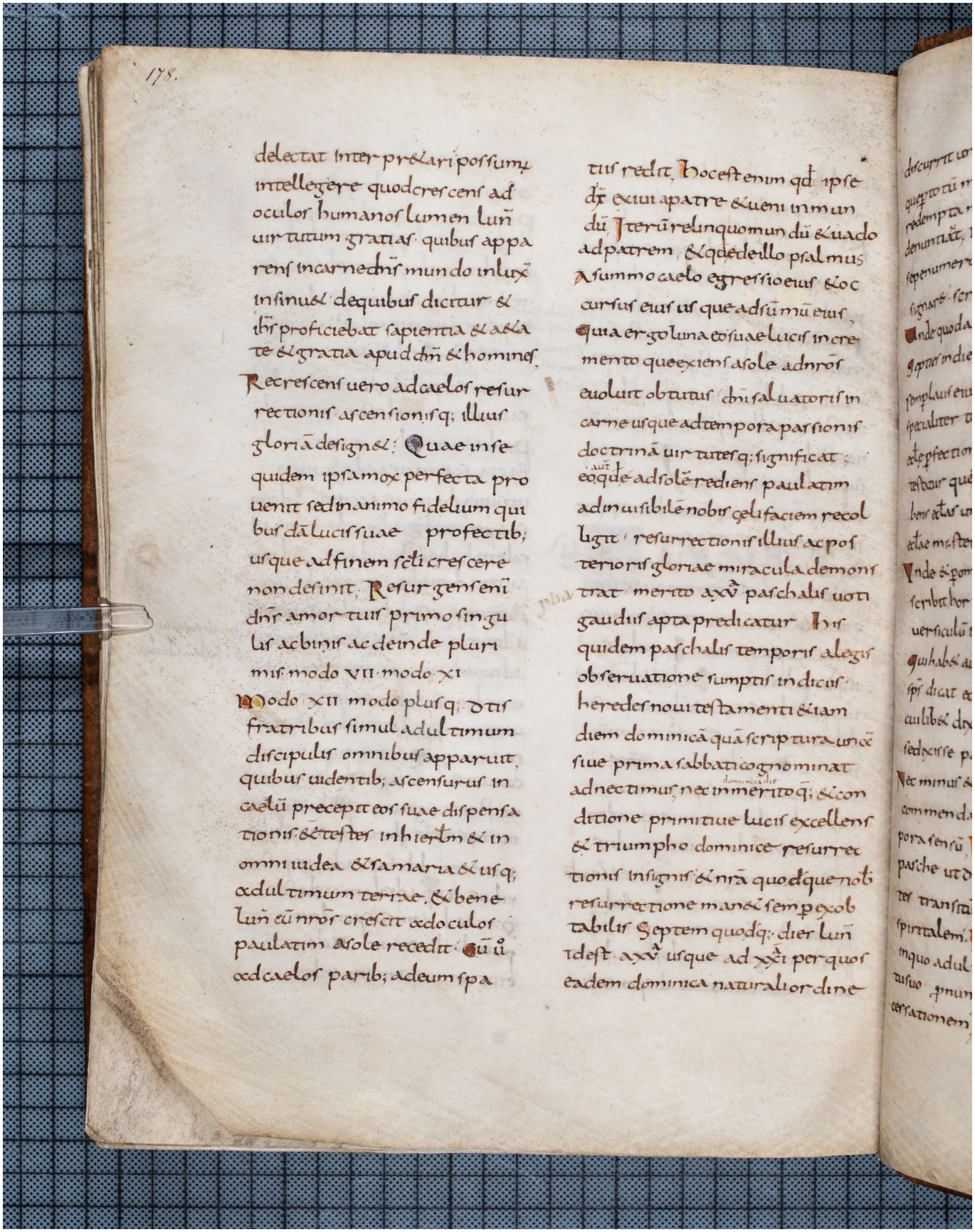

178.

delectat inter prolari possumus
intellegere quod crescens ad
oculos humanos lumen lunae
uirtutum gratiae quibus appa
rens incarnedni mundo inluxit
in sinus dequibus dicitur et
ihs proficiebat sapientia et aetate
et gratia apud dm et homines.
Decrescens uero ad caelos resur
rectionis ascensionisq; illius
gloriam designat. Quae in se
quidem ipsa nox perfecta pro
uenit sed in animo fidelium qui
bus dat lucis suae profectus;
usque ad finem seli crescere
non desinit. Resurgens enim
dni amor tuus primo singu
lis ac binis ac deinde plu ri
mis modo VII modo XI
modo XII modo plusq; dis
fratribus simul ad ultimum
discipulis omnibus apparuit,
quibus uidentibus ascensurus in
caelum precepit eos suae dispensa
tionis testes in hierm et in
omni iudea et samaria usq;
ad ultimum terrae. Et bene
lunae cum nros crescit ad oculos
paulatim a sole recedit. Cum u
ad caelos paribus adeum spa
tius redit. Hoc est enim quod ipse
dicit exiui a patre et ueni in mun
dum. Iterum relinquo mundum et uado
ad patrem. Et quod de illo psalmus
A summo caelo egressio eius et oc
cursus eius usque ad sum eius.
Quia ergo luna cum suae lucis incre
mento quae exiens a sole ad nros
euolutus obtutus dni saluatoris in
carne usque ad tempora passionis
doctrinam uirtutesq; significat;
aut
eoqd de ad solem redens paulatim
ad inuisibilem nobis celi faciem recol
ligit resurrectionis illius ac pos
terioris gloriae miracula demons
trat merito axm paschalis uoti
gaudius apta predicatur. His
quidem paschalis temporis alegis
obseruatione sumptis in dicus
heredes noui testamenti et iam
diem dominicam quam scriptura unam
siue prima sabbati cognominat
ad nec timus, nec in domnica die merito q; et con
ditione primitiae lucis excellens
et triumpho dominice resurrec
tionis insignis et nra quodque nos
resurrectione manet semper ob
tabilis. Septem quodq; dies lunae
id est axm usque ad xcm per quos
eadem dominica naturali ordine